

paa ved et Andragende, der er indbragt af det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth). Det ærede Medlem, som forleden talte om, at Kommunerne ikke vilde tabe noget, indbragte i Dag et Andragende fra 61 Sogneraad i Viborg Amt — altsaa de allerfleste Sogneraad i det Amt, det ærede Medlem er fra. Det første Punkt, de ansøgte om — der er en hel Række af Punkter — var, at Maksimumsgrænsen for Børneantallet i Skolernes Klasser sættes til 40, beregnet efter Gennemsnit, det vil altsaa sige 80 Børn i det hele, det samme, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinesen) fører Ordet for. Sogneraadene have altsaa Syn for, hvorledes det vil ramme Kommunerne. Nu tror jeg ikke, man behøver at gaa op til 80 Børn, og naar man ikke behøver det, skal man heller ikke gøre det, thi jeg er fuldstændig enig i den Betragtning, at det gælder om at komme saa langt ned med Børneantallet, som det overhovedet er økonomisk forsvareligt, og som vi kunne føre igennem over for Kommunerne; men det Endringsforslag, vi have stillet med Hensyn til de 75 Børn, er altsaa en Smødekommen over for de Krav, som her foreligger fra de 61 Sogneraad. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at skal man gaa op saa langt, som foreslaaet af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds, bliver Reformen saa meget mindre, og det er for Resten Forslagsstilleren selv enig i, saa det behøver jeg ikke nærmere at dvæle ved. Naar det saa er anført mod Flertallet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen), at her havde Venstre vist, at det havde spillet Fallit, idet vi ikke, som han i sin Tid, vilde foreslaa, at Statskassen overtog hele Almueskolevæsenet, men holdt paa Kommunerne, som nu havde vist sig at være ude af Stand til at bære Byrderne derved, saa forholder det sig ikke rigtigt. Vi have ikke spillet Fallit, men vi ønske, at Kommunerne, naar vi gennemføre en Reform som denne, saa kunde omfatte den med saa stor Velvilje som muligt, thi det er ikke nok, for at faa en god Skole i et Land, at vi indrette Skolen med de Lærerkrafter, med det Materiel og de Penges, der skulle til, og udstyre den godt — Befolkningen maa ogsaa omfatte Skolen med Velvilje, og gennemføre vi en Reform, som gør Befolknings-

gen økonomisk plaget, vil den komme til at se ilde til den Reform, og det tror jeg, vil stude vort Skolevæsen. Det er disse Betragtninger, som ogsaa have ført til det Forslag, som her er stillet. Men de samme Betragtninger gøre ogsaa, at jeg ikke paa nogen Maade kan tiltræde det Endringsforslag, som er stillet under Nr. 34 om Bespisningen i Skolerne. Det er ikke min Mening her stærkt at angribedette Forslag, thi i Forslaget er der en god og sund Kerne, som jeg synes om og respekterer, for saa vidt som jeg tror, det er et godt Formaal, det ærede Medlem har haft for Dje, nemlig at Fattigbørn skulle ernæres ordentligt. Men Forslaget har efter min Formening for det første ikke hjemme paa en Skolelov; jeg synes snarere, det hele hører ind under en Lovgivning om Fattigpleje. Og for det andet synes det mig, at dette Punkt er noget, som ad frivillig og særlig ad kommunal Vej maa tages op. Smidlertid, det, jeg navnlig har derimod, er, at man paa een Gang vil gennemføre hele Foranstaltningen for samtlige Landets Kommuner, skønt Befolkningen slet ikke har dette Krav fremme, og skønt det ikke er levende for Befolkningen, at der er Trang dertil over hele Landet. Det kan ikke lade sig gøre, uden at man gør en saadan Foranstaltning ilde set, hvad den slet ikke skalde være, og dernæst kan det ikke gøres uden betydelige pekuniære Ofre. Det ærede Medlem gav jo selv en Oversigt over, hvad det vilde koste, men jeg tror, at hans Overslag var ført med for lave Tal, og navnlig har han ikke taget Hensyn til de mange Bygningsforanstaltninger, som absolut maatte kræves omkring i Kommunerne, hvis noget saadant skalde gennemføres. Ja, i enkelte Kommuner vilde man maaste kunne leje sig frem, men ogsaa Lejesummen er jo Renter og Afdrag af Byggesummen. Regner man nu 3—4,000 Skoler i Landet — jeg ved ikke Tallet saa nøje — og man saa gaar ud fra, at man skal være svært sparsommelig for at bygge et Række og et lille Lokale, hvori der kan spises, for et Par Tujind Kr., komme vi straks op til en 8 Millioner Kr. Nej, jeg tror, man maa gaa ganske anderledes langsomt til Værks, naar man vil have noget saadant indført, og jeg er overbevist om, at her ved Skoleloven er ikke det rette Sted til at træffe saadanne Foranstaltninger. Jeg